

преценка, само съ една илюстрация на вещественитѣ постижения на общественитѣ усилия, съ материялнитѣ оформяния на тѣзи усилия, и да оставимъ въ тъмнина всичко онова, което съставлява тѣхнитѣ психологически потици. Колкото и широки да сѣжъ повятіята „организация“, „еволуция“, все пакъ тѣ даватъ главно идея за конкретни форми, засѣгащи изключително обективни обществени постижения.

За по-задоволителни дефиниции могатъ да се цитиратъ следнитѣ:

Prof. Small: „Социологията е наука за социалния процесъ“.

Schaeffle: „Социологията е философия на частнитѣ социални науки“.

G. Arthur Thomson: „Социологията е наука за произхода, развитието, устройството и функциитѣ на общественитѣ форми.“

Kidd: „Социологията е наука за принципѣ, по които се развива човѣшкото общество“.

Ratzenhofer: „Социологията е наука за взаимнитѣ отношения между хората“.

Въ тѣзи дефиниции влизатъ съображения около вътрешния, душевния човѣшки животъ, отъ дето извираатъ външнитѣ, осезателнитѣ му форми. Вzeti сѣжъ подъ внимание всичкитѣ душевни човѣшки потици, усилия, стремежи, отношения — свѣтъ недѣлимъ отъ конкретния.

Сжществуватъ маса още разнообразни дефиниции, издаващи най-разнородни гледища върху общественитѣ закони. Всички, обаче, твърдятъ факта, че обществения животъ си има своитѣ закони на проявления и е податливъ на научно изучаване.